

■ Změna je život

Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdlený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. On dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. Mladíci jsou zemdlení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly... (Iz 40,28–31)

Možná nic člověka neunaví tak, jako monotónnost. Věci jsou dobré nebo špatné, ale stále stejné, nic se nemění a změna, která bývá synonymem života, je v nedohlednu.

Lidé bývají unavení ze svých nemocí nebo jiných trápení, která se vlečou a nemají řešení. Unavení jsou ovšem také lidé zcela zdraví, kterým zdánlivě nic nechybí, jenom ta změna. I když všechno funguje, jak má, netěší je práce, nebaví je stávající štěstí, nebaví je nic, ani vztahy.

Hrozná únava doléhá na lidi, kteří se léta trápí v narušených vztazích v disfunkčních rodinách a manželstvích, ale únava a stereotyp bývají nejednou příčinou i toho, že lidé ničí a opouštějí doposud krásná manželství a dobře fungující rodiny. Prvotní vzrušení dávno pominulo a všechno je den po dni stále stejné a únavné, že se to nedá ani vypovědět. Křesťan a psychiatr Max Kašparů říká narovinu, v manželství je nejhorší rutina.

Unaveni ovšem býváme i my křesťané ze svého křesťanství. Bible je také pořád stejná, máme ji celou přečtenou, některé texty stokrát. A stejné je to i se spasením, které jsme kdysi tak

nadšeně přijali jako nejlepší zprávu, protože jsme nikdy neprožili větší radost! Teď jsme si už ale zvykli i na spásu, máme život věčný v nebesích jistý. Ne jinak to bývá i v životě církve, stále stejné tváře ve sboru, stejná podání rukou i hlasy, stejná kázání i písničky, stejné lavice, takže se někdy přistihneme, že zase vůbec nic nevnímáme, jsme vypnuti, usínáme nebo nespokojeně odcházíme.

Únava časem doléhá na každého, také na mladé lidi. A přitom, kdo jiný by měl silami oplývat než právě oni! Mnoho mladých bývá v dnešní době znučených, zdeprimovaných a bez zájmu. Není se co divit, že nejednou sáhnou po rychlé pomoci, po supra-

normálním podnětu, který je lákavější, protože intenzivnější než normální. Řeč je např. o alkoholu a drogách, pornografii, a ještě více o sociálních sítích, které tak rychle nabízejí snadnou komunikaci, aniž by se člověk musel namáhat s druhým člověkem osobně setkat *face to face*.

Poučný je ale pohled na naše starší bratry ve víře židy, kteří se dennodenně a jakoby neúnavně po staletí modlí u Zdi nářků, i když se zatím nic nemění. Jedna generace navazuje na druhou, přichází, odchází, ale pořád volají k Hospodinu. Vkládají do kamenných spár zdi stovky a tisíce papírových modliteb.

Ty časem vypadávají na zem, takže nakonec přijde služba, namete je na lopatu a vyhodí. Ale navzdory tomu přicházejí stále další a další, nejen židé, a vroucně se modlí za Izrael, za Chrám, za pokoj, mír v zemi – a nic, žádná viditelná změna se neděje, třetí chrám nestojí a země je neustále od roku 1948 ve válečném stavu. Přesto stále vytrvale pokračují v modlitbách a čekají.

Prorok Izajáš nabízí zvláštní řešení na únavu života i víry – složit naději v Hospodinu, očekávat na Boha. Není to sice řešení s okamžitým účinkem, který znají narkomani, když si šlehnou potřebnou dávku, ale je to řešení, které vydrží mnohem déle než jedno šňupnutí kokainu nebo i jakýkoli jiný extatický duchovní zážitek. Lidé, kteří vložili naději do Hospodina, prožijí docela jiný *trip*. Prorok ho popisuje takto: *Nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení*. Asi i proto je stále plno lidí u Zdi nářků.

Monotónnost skutečně unaví každého. Hledejme v životě i ve sboru potřebné realizovatelné změny, ale nečekejme definitivní řešení života ani ve změně, protože každá změna dříve nebo později také zestárne a bude muset přijít další a jiná. Řešení hledejme v naději a očekávání na Hospodina, který má moc zvláštním způsobem obnovit naše síly, naše vztahy, manželství, rodiny, také naše křesťanství, církev i sbor. Jsem si jist, že se pak díky tomu i změny k lepšímu v našem společenství dočkáme. Takže to nevzdejme u sebe, doma a ani ve sboru, vytrvejme na modlitbách a do té doby neopouštějme rodinu ani obecnství víry v Soukenické.

Bronislav Matulík

Básník s citlivou duší

Vzpomínka na bratra Jaroslava Schnercha

V pátek 14. července 2023 zemřel v 80 letech bratr Jaroslav Schnerch, učitel, básník a křesťan. Rozloučili jsme se s ním o pár dní později 20. července v našem sboru. Nahlédněme do jeho nitra prostřednictvím tří básní.

Prosbá

*Až mi Pán odebere jasný pohled
a zasadí poslední ránu z milosti
roztáhni závěsy a vpusť do pokoje
krůpěje jarní přeháňky
první hřmění napne tětivu
a vyše šíp za mou zmatenou duší*

Výčitka

*Nechápu Tvůj záměr Pane
zase náš mateš
a necháváš vzrušivé šlápoty v srdcích
všechny zbloudilý i nevidoucí
málem sežehl mráz*

*Ty zase mlčíš, Bože?
Přijmi alespoň modlitbu
za skřivana, co se opozdil*

Ještě

*Ještě mne pálí dlaně
tahal jsem bludné kořeny
ještě cinkají listy
odmítají odpočívát
ještě nezaschla krev na čele
ten šrám je memento
ještě netrouchnivím
i když nás někdy zaskočí
cizí lež*

*Les otevírá uspávanku
dlaně usilovně tleskají
potom zavelí:
A teď domů!*

Jaroslav Schnerch se narodil 13. 9. 1943 v Olomouci, kde byl ještě jako dítě pokřtěn. Maminka byla za války nuceně nasazená na práci v Berlíně, otce nikdy nepoznal.

Po mamince a babičce zdědil lásku ke knihám a mezi autory, kteří ho oslovili, patřili Jan Skácel, Karel Šiktanc nebo Josef Hanzlík.

Od svých čtrnácti let navštěvoval divadlo v Přerově, které fungovalo jako stagiona, a dospívající Jaroslav měl tak možnost shlédnout inscenace dovezené z Opavy nebo Olomouce. Sám pak účinkoval v divadelním souboru Poesie.

Průkazné humanistické zaměření ho vedlo ke studiu českého jazyka a historie na pedagogické fakultě v Olomouci. Po studiu byl zpravodajem památkové péče v Přerově a chvíli pracoval i jako kronikář v obci Křenovice. O jeho všestrannosti vypovídá i široký zájem o umění. Mezi léty 1972 až 1973 navštěvoval Letní školu pantomimy na brněnské JAMU.

V roce 1980 se oženil a od té doby žil se svou manželkou v Praze, kde působil jako středoškolský učitel. V učitelském kolektivu byl pro svou jemnou povahu oblíben. I bývalí žáci se k němu sami zdálky hlásili a rádi vzpomínají na jeho vedení. V poslední době se kromě poezie věnoval i próze a dramatu.

Byl členem poroty Mělnický Pegas a soutěže Pražské vajíčko. Též byl redaktorem literárního časopisu Obratník. Publikoval v řadě sborníků a almanachů, samostatně vydal 19 básnických sbírek.

Rád navštěvoval náš sbor v Soukenické, jezdil na sborové dovolené, kde též přednášel své básně a povídky. S radostí vytvářel P.F. k novému roku.

Po úraze na konci roku 2022, kdy přestal chodit, byl z nemocnice Na Bulovce přemístěn do LDN a v únoru 2023 do sanatoria Topas ve Škvorci. Zde po počátečním zlepšení se jeho stav začal pomalu zhoršovat. Přestával chodit a mluvil pomalu a potichu.

Vždy byl rád za návštěvu a při posledním setkání 11. července mu kazatel Radek Novotný přečetl 140. žalm, pomazal jej olejem a loučili jsme se s ním modlitbou a písní Bůh buď s vámi, než se sejdem zas.

Miloslav Hruška, švagr

Při rozloučení zazněla také slova chasidského vyprávění: „Umíral rabín Zusja z Haniple, jeho studenti ho našli v slzách. Snažili se ho utiřit tím, že ve svém životě byl téměř stejně moudrý jako Mojžíš a téměř stejně laskavý jako Abrahám, takže ho Hospodin bude jistě soudit příznivě. Rabín Zusja jim odpověděl: „Až předstoupím před nebeský soud, nezeptají se mě, proč jsem nebyl Abrahamem, Jákobem nebo Mojžíšem; zeptají se mě, proč jsem nebyl Zusjou.“

Co k tomu můžeme říci? Bratr nebyl jako Mojžíš, nebyl ani jako Abraham, ale byl zcela jistě Jaroslavem Schnerchem. A dovolte, abych s trochou odvahy ještě dodal, že bratr nebyl ani Ježíš Kristus, ale že byl doopravdy autentickým Jaroslavem Schnerchem. Kdysi na počátku dostal od Boha život a se svým životem velmi originálně naložil. Dočíst se o tom můžeme na stránkách: <https://spisovatele.upol.cz/jaroslav-schnerch/> a přesvědčit se můžete i shlédnutím pořadu České televize, který kratičce osobnost bratra Jaroslava zaznamenal: <https://edu.ceskatelevize.cz/video/14312-jaroslav-schnerch-nejen-o-maji>

Bronislav Matulík

Život Miloslava Dvořáka

a vzpomínky na něj od dětí i jiných

Miloslav (*pro některé zvlášť na Moravě Miloš, ale v Praze Míla*) se narodil jako druhý syn 19. 6. 1947 v Brně rodičům Anně a Janovi Dvořákovým. Maminka se vyučila krejčovou, později prodávala v obchodním domě v Brně. V Praze potom pracovala jako průvodčí v tramvaji. Tatínek byl zaměstnaný jako výpravčí u železnice, později když si dodělal při zaměstnání Vysokou školu a pracoval jako železniční inženýr.

Míla měl staršího bratra Jendu, který se narodil v roce 1943 a dožil se 70 let. Míla měl bratra moc rád a těžko nesl jeho odchod před 10 lety.

Jako kluci si rádi hráli v Brně na Malátově ulici, v Králově Poli (jak rád používal v Krpoli). Když měl Míla 12 let, rodina se přestěhovala do Prahy na Ortenovo náměstí. Rád vzpomínal na besídku v Soukenické, kam chodil s maminkou. V roce 1966 se vyučil gumařem a v Mitasce v Praze 10 vyráběl pneumatiky. Byl to horký provoz a hodně těžká práce. V srpnu v roce 1966 nastoupil k povinné dvouleté vojenské službě do Kolína a zde prožil i okupaci republiky v srpnu 1968 (nevzpomínal na to moc rád). V roce 1972 byl na měsíc na vojenském cvičení a vojnu ukončil jako četař. Po vojně se vrátil opět do Brna, kde se oženil a pracoval v podniku Obnova. Jako mladému se mu ve 22 letech narodila první dcera Hana. Ta vzpomíná, že ji v neděli vodil do shromáždění v Brně na Kounicovu. Už v té době, jako i později, rád zpíval v pěveckém sboru. Po shromáždění se stavoval s Haničkou v cukrárně. Velice rád se smál.

V roce 1971 nastoupil při zaměstnání k večernímu studiu na Střední průmyslovou školu chemickou v Brně. Při studiu pracoval v Domovní správě Slavkova u Brna, kam se přestěhoval. V roce 1975 až 1977 se mu narodili tři děti: syn Marek, dcera Eva a Miloš. Po dokončení studia začal pracovat v Královopolské strojírně v Brně jako chemik. I kvůli dojíždění do práce ze Slavkova, se v roce 1982 přestěhovala rodina zpět do Brna-Bystrce. Později pracoval v České zemědělské a potravinářské inspekci jako laborant. Byl velmi pilný člověk a vždy pracoval ještě na vedlejší úvazek – ať jako topič v Brně nebo jako správce ve škole (ETS) v Praze.

Dovolte několik střípků ze vzpomínek syna Marka. V dětství byl pro děti „Taťkou“. Pomáhal při koupání a rád si přitom zpíval. Vzpomíná, jak ve Slavkově všichni společně stavěli sněhuláka nebo na poli za Slavkovem pouštěli žlutého draka. Marek připomenul, jak ho na Brněnské přehradě učil plavat a jak plakal, když se dozvěděl o smrti svého táty. Marek rád vzpomíná na statečnost táty, kdy ještě v dobách socialismu poslal doporučený dopis do Rudého práva, ve kterém mimo jiné napsal, že „Pravda a láska zvítězí nad lží, polopravdou a nenávistí“ – dříve, než se toto heslo stalo v podobném tvaru motem "Sametové revoluce". Marek připomenul i to, jak zůstali jako teenageři s tátou sami. Byl to skvělý čas, kdy očistili a posílili svoje vzájemné vztahy. A jak šel čas z Taťky se stal Taťulda. Těžkosti, kterými procházel, ho neobíraly o humor a veselý přístup k životu. Byl to zkrátka člověk, se kterým bylo lidem dobře, který rozdával dobrou náladu na všechny strany a dával najevo svou lásku službou, radostnou nákloností a obejmutím.

Něco ze vzpomínek dcery Evy. Jako děti se byly s tatškou v zimě klouzat na zamrzlé přehradě. Brácha Marek se se smíchem rozběhl a upadl s otevřenou pusou na led. Vyrázil si přední zub. Tatka zaklekl a řekl, že musí ten zub najít. Našel ho a druhý den se ptal se paní zubařky s humorem, zda může ten zub zpátky přilepit? Snažil se svým dětem zpříjemnit neděli i tím, že téměř po každé bohoslužbě je bral do cukrárny na čokoládový zákusek Pohádka nebo na plavecký stadion. Jedno školní ráno, když děti

byly doma sami, tak se poštuchovaly a nadávaly si. Odpoledne tatka řekl: „Jak to, že si osklivě nadáváte?“ Děti napadlo, jak to může vědět? Jednoduše se ráno schoval do skříňky a vše si pečlivě zaznamenal.

Syn Miloš vzpomíná, že jejich táta byl vášnivý houbař a sběrač čehokoli od planého ovoce až po nejedlé jeřabiny a byl i rozený nákupčí. Často na několik hodin odešel a vracel se s potravinami z několika obchodů včetně výrobků zdarma. Své děti pak nechal hádat, za kolik je mohl asi tak koupit?! Byl také rybářem a na motorce jezdil okolo brněnské přehrady a okolí. Téměř vždy se vracel s nějakým úlovkem. Tatka byl zapálený demokrat, velmi angažovaný v občanském dění po roce 1989. Rád cestoval a jeho sny byly cestování plně.

Po několika letech, kdy byl s dětmi sám, si v roce 1997 vzal manželku Evu z Prahy. Ta jako vdova měla dva syny Daniele a Davida. Jim byl dobrým tátou a kamarádem jako těm vlastním. Nastěhoval se k nim do Prahy-Kobylis. Syn Daniel vzpomíná na první setkání. Mělo být v Brně, kam jako 18letý teenager vyrazil v sobotu velmi brzy ráno z Prahy autobusem. Cestu si zkrátil spánkem, protože podle něj měl autobus končit v Brně. Jaké bylo jeho překvapení, když se probudil poklepáním celníka na rameno se žádostí o pas nebo občanský průkaz. Autobus totiž končil až v Bratislavě, a nikoliv v Brně. Vzhledem k tomu, že byl víkend, dost těžko sehnal směnárnu, aby si zakoupil zpáteční jízdenku do Brna. První cesta za Mílou se trochu protáhla a nakonec skončila úspěšným setkáním.

Po přestěhování do Prahy, pracoval jako laborant v Analabu. Než v roce 2010 odešel do starobního důchodu, byl metrologem a laborantem ve Výzkumném ústavu farmacie a biochemie (později Zentiva). V roce 1999 se rodina přestěhovala do služebního bytu ve Chvalech v ETS a také zde pracoval na vedlejší úvazek jako správce školy. V důchodu byl vrátným v Ústavu fyziky plazmatu a později i v Zeměměřičském ústavu v Kobylisích. Po 10 ti letech v ETS, se vrátil s manželkou do bytu v Kobylisích. V době, kdy byl ještě zdravý, přemýšlel s manželkou, že mají sice hezký byt, ale 2. patro bez výtahu, a tak by bylo dobré, dokud jsou při síle, hledat byt s výtahem, pokud možno bezbariérový. Nastěhovali se do bytu v Horních Měcholupech, který tato kritéria splňoval. Později, v nemoci, kdy byl odkázaný na invalidní vozík, se toto řešení ukázalo jako moudré. Stojí za zmínku, že posledním zaměstnáním Míly byla vrátnice v Základní škole v Praze 10. Děti ho moc milovaly a on je. Až nastupující těžká nemoc ho o tuto radost připravila. Víc než 20 let před úmrtím Míly vyměnili

s manželkou Evou sbor v Soukenické za ten v Šeberově. I zde Míla pomáhal, jak uměl. Byl starším sboru a vyučoval několik let děti v besídce.

Jistě stojí i za zmínku, že mu dlouhou dobu pomáhaly pečovatelé z hospice Cesta domů. Jeden z nich, Tomáš, napsal po odchodu Míly tato slova: „Míla byl pro mne jako beránek vedený na porážku, pokorný a mírný. A takovým patří Boží království. Vždy budu mít před očima Míluv vlídný úsměv i v těžké nemoci.“

V pondělí 21. 8. 2023 Míla po 14 dnech, kdy o něj vzorně pečoval hospic Dobrého Pastýře v Čerčanech, podlehl těžké nemoci a předešel nás do nebeského domova. I když už delší dobu nemluvil, v jeho očích byly vždy jiskřičky radosti a pokoje. Byl to člověk, který se nebál práce a rád sloužil druhým, jak v rodině, tak v církvi.

Eva Dvořáková

Učme se nově věřit

Po celý podzim čerpejme inspiraci u otce víry Abrahama

V Bibli najdeme jedinou definici víry: *Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.* (Žd 1,11) Tak je přeloženo v Českém ekumenickém překladu. V Českém studijním překladu čteme: *Víra jest podstata věcí, v něž doufáme, důkaz skutečností, které nevidíme.* A kraličtí píší: *Víra pak jest nadějných věcí podstata, a důvod neviditelných.* Slovo na cestu definici víry verš parafrázuje takto: *Víra je naprostá důvěra, že se stane to, v co doufáme, a ona způsobuje, že nepochybujeme o tom, co nevidíme.*

Těžká definice, ale můžeme ji pochopit, když se podíváme na příběh života otce víry Abrahama, o němž se v téže knize Židům dočítáme: *Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde...* (Žd 11,8–12)

Zřejmě i nám by dalo práci vysvětlit, co je to víra, ale ukázat víru můžeme! Stačí se podívat na příběhy lidí důvěřujících Bohu. Ohlédnout se můžeme i za vlastním příběhem – a nejen na dobu první zamilovanosti do Krista, ale také na naše pády i povstání, rozpomenout se můžeme, jak slavné události jsme s Ježíšem prožili, a předně jak nám proměnil náš život i jakou trpělivost s námi za léta prokázal.

Proto vás zveme k letošnímu podzimnímu zvěstování Božího slova. Od září do konce listopadu si na otci víry Abrahamovi ukážeme, co znamená věřit. A bude také velmi vítáno, když se ke zvěsti Božího slova připojíte osobními svědectvími, co pro vás víra znamenala a znamená dnes v našem životě. Povzbudme se a ukažme si víru nejen na patriarchu Abrahamovi, ale i v přímém přenosu na našem životě. Ona se totiž ukazuje nejen v tom, jak jsme silní, ale i jak jsme slabí, nejen tím, že všechno zvládáme a víme si rady, ale i tehdy, když jsme bezradní, hřešíme a znovu se stavíme na nohy.

Pásmo kázání o víře podle Abrahama vyvrcholí při sborovém dnu poslední neděli církevního roku 26. 11. 2023, kdy budeme nejen o naší víře v Boha a Krista kázat, ale také o ní mluvit, jak ji žijeme osobně i ve sboru.

Bronislav Matulík

ABRAHAM

UČÍME SE VĚŘIT S OTCEM VÍRY

3. 9. 2023

Věřit znamená změnit život

10. 9. 2023

Věřit znamená zvládat krize

17. 9. 2023

Věřit znamená čelit konfliktním situacím

24. 9. 2023

Věřit znamená pomáhat potřebným

Neděle v 10.00 hodin
Sbor Církve bratrské v Praze 1,
Soukenická 15

<https://cb.cz/praha1/portal/primy-prenos-nedelni-bohosluzby/>

HOVORY

O SBORU A CÍRKVI

PODLE PRVNÍHO LISTU DO KORINTU

5. 9. 2023

Jednota a rozdělení sboru

1. Korintským 1,1–17

12. 9. 2023

Boží moudrost v Kristu

1. Korintským 1,18–2,16

19. 9. 2023

Boží služebníci

1. Korintským 3–4

26. 9. 2023

Nemravnost v církvi

1. Korintským 5 a 6,12–20

3. 10. 2023

Sudičství ve sboru

1. Korintským 6,1–11

10. 10. 2023

O manželství

1. Korintským 7

17. 10. 2023

Problém svobody

1. Korintským 8–9 a 10,23–11,1

24. 10. 2023

Jistota spasení

1. Korintským 10,1–22

31. 10. 2023

Ženy při bohoslužbách

1. Korintským 11,2–16

7. 11. 2023

Večeře Páně

1. Korintským 11,17–34

14. 11. 2023

Charizmata

1. Korintským 12 a 14,1–25

21. 11. 2023

Největší je láska

1. Korintským 13

28. 11. 2023

Bohoslužby

1. Korintským 14,26–40

5. 12. 2023

Vzkříšení mrtvých

1. Korintským 15

12. 12. 2023

Osobní plány a praktický život

1. Korintským 16

Každé úterý
v 15.00 a 18.30 hodin,
Sbor Církve bratrské
v Praze 1,
Soukenická 15

info web: <https://cb.cz/praha1/portal/>

Hovory o sboru a o církvi

Biblické hodiny podle Prvního listu do Korintu

Většinou probíhají naše biblické hodiny jako výuka, tentokrát od září do prosince budou probíhat dialogicky. Proto vás srdečně zveme k osobnímu domácímu čtení a studiu Prvního listu do Korintu. Obsahuje mnoho témat, která jsou vhodná pro naše rozhovory o církvi jako takové, o Církvi bratrské, ale především o našem sboru a o nás. Jen namátkou uvádím:

Jednota a rozdělení sboru, Nemravnost v církvi, Sudičství ve sboru, O manželství, Ženy při bohoslužbách, Večeře Páně, Charismata atd.

Učme se společně, sdílejme se, jak chápeme tato témata nejen podle listu do Korintu, ale i v souvislosti celého kontextu Písma. Povídejme si o tom, jaké máme s tím či oním tématem osobní zkušenosti. Klidně se sdílejme i s tím, čemu nerozumíme a s čím si nevíme rady.

Bronislav Matulík

Soukenická na Vltavě

Rozhlasová bohoslužba v přímém přenosu 24. září 2023 od 9.00 hodin

Skoro se to stává tradicí, že jednou za rok na nás připadne úkol připravit bohoslužbu, která bude od nás ze Soukenické vysílána přímým přenosem na stanici Vltava. Už jsme si ale zvykli a také rozhlasoví technici mají s námi dobrou zkušenost. Od nás to znamená malou oběť, přijít o hodinu dřív a přizpůsobit se požadavkům Českého rozhlasu. Naštěstí už jsme zvyklí na přesný začátek. Bohoslužba bude muset mít dynamický spád bez hluchých míst atp. Modleme se za to, aby Pán Bůh požehnal a mnozí byli oslovení.

Po ukončení přímého přenosu si povíme svá oznámení a samozřejmě bude káva a příležitost zcela běžně vytvářet naše společenství.

Několik organizačních připomenutí:

Bohoslužba začne v 9.00 hodin, a ne tedy v našem klasickém čase o desáté! Během bohoslužby je dobré se chovat přiměřeně tiše, a bude dobré omezit jízdu výtahem, budou muset být vypnuty telefony a omezeno bude i chození do sálu i ze sálu, abychom nerušili pořad. Bohoslužby bude muset mít velmi přesně časově stanovený scénář programu, aby posluchači u rozhlasu nebyli vystaveni tichu, kterému by nerozuměli. Maximální pauzy jsou stanoveny na 3 vteřiny.

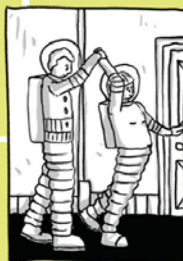
Zároveň ovšem proběhne náš obvyklý video i audio přenos přes internet, na což se budou muset zvukaři a obsluhující kamery připravit s účinkujícími dopředu.

Modleme se, prosím, za tuto bohoslužbu. Není koncipována primárně misijně, ale ekumenicky, neboť jí naslouchají křesťané z mnoha církví, odhaduje se několik desítek tisíc. Ale protože jí naslouchají i nekřesťané (třeba jen omylem) jistě zazní evangelium.

Bronislav Matulík

ZAŽÍT MĚSTO JINAK

16. 9.

Pojďte s námi Zažít město jinak, poznat své sousedy a místní organizace a strávit příjemný den. Vyzkoušejte si, jaké to je, když ulice neslouží autům, ale lidem a společně vnesme do veřejného prostoru život. Stejně tak v rámci 18. ročníku sousedských slav-

ností učiní dalších 115 lokalit v Praze a 55 v dalších městech. Připojte se k nám, těšíme se na vás!

Tým Zažít město jinak ze spolku AutoMat a vaši místní organizátoři a organizátorky

V Soukenické pod fíkovým stromem

vás i letos mezi 12:00 a 18:00 čeká zábava i poučení.

Pobavíte se:

- u kávy nebo čaje
- u divadelní improvizace
- u domácích dobrot

Dozvíte se něco o:

- fíkových stromech
- J. A. Komenském
- historii Soukenické 15
- sboru Církve bratrské

#PORÁDÁ AUTOMAT
SPOLU S MÍSTNÍMI

Světýlka v Soukenické

Začíná Skaut

Začátkem června proběhla pozvání dětí ze čtyř základních škol v okolí našeho sboru. Nadšením dětí jsme byli překvapeni, ba i učitelé nás překvapili. Ačkoliv jsme se dopředu hlásili, na některých školách byli naší návštěvou překvapeni. To ale nevadilo. Dokonce v jedné škole svolali učitele prvního stupně hned o přestávce do sborovny a my jsme museli nový oddíl v centru Prahy představit. Sami učitelé velmi vítali. Nafotili spontánně naše letáčky a poslali rodičům na e-mail. Fandí nám, že se do tohoto díla pouštíme a vůbec jim nevadilo, že náš skaut je křesťanský a pod

hlavičkou Církve bratrské. Ve třídách nám stačilo několik minut a leckde nám děti i zatleskaly. S nadšením jakým naše pozvání braly nás až zaskočilo. „Snad se nám nepřihlásí všechny. Vždyť bychom jich měli alespoň tři sta!“ Hned další dny se začali rodiče ozývat a vyptávat se. V té době už bylo také jasné, že Awana v našem sboru se kvůli nedostatku vedoucích v září nerozběhne. Děti z Awany tudíž musely dostat přednost. Do konce

měsíce se přihlásilo 26 dětí. Z toho 18 chlapců a 8 dívek. Všichni od 6–9 let. Nyní nás čeká nelehký úkol. O všechny děti se postarat a připravit jim nezapomenutelný rok v našem oddílu. Děkujeme všem, kteří se za nás modlíte. Budeme moc rádi, budete-li nás ve svých modlitbách nadále podporovat. Samozřejmě jsme rádi za jakoukoliv podporu celého oddílu dětí i vedoucích Světýlek (Maty Šíma, Josh Auyer, Karolína Novotná, Radek Novotný).

Karolína a Radek Novotní

Ohlédnutí za Awanou 2006–2023

Vděčné poděkování

S myšlenkou, aby v našem sboru byl klub Awany, přišly v našem sboru Marta Grulichová a Naďa Šímová v roce 2006. Tehdy mě také oslovily, jestli bych Awanu nechtěl vést s tím, že by Awanu „měl vést nějaký muž“. Já jsem se tehdy za to modlil a viděl jsem, že za tím jejich pozváním je pozvání Boží, tak jsem tehdy kývnul, že do toho půjdeme společně. A tak jsme byli už tři vedoucí a k tomu jsme měli čtyři děti – Awaňáky. Dvě byly děti od Marty – Lukáš a Alžbětka a další dvě, na jejichž jména už si nevzpomínám. Byli to malé začátky, ale všechny velké věci v Božím království začínají z těch malých. Hodně jsme se tehdy modlívali, vždycky když Awana skončila

a děti už šly domů, tak jsme měli společnou modlitební chvíli a to nám vlastně zůstalo po celou dobu trvání Awany. O dva roky později jsme již měli v Awaně 12 dětí a 5 vedoucích, jak je vidět na fotce. Několik let jsem vedl Awanu já, ale během celé doby se v této roli vystřídal více hlavních vedoucích – Lydie Boszczyková, Pavel Plchot a Honza Němeček ml. Jako další vedoucí se v Awaně cca 20 pomocníků a vedoucích. Za celou dobu prošlo Awanou tak 100 až 150 dětí – některé byly z našeho nebo z jiných křesťanských sborů, některé byly ze soukenického okolí a později hodně dětí chodilo z Veselé školy. Práci ve Veselé škole tehdy začal kazatel Pavel Plchot a pamatuji si, že když jsem tam po několika letech zase šel s letáčky, všichni učitelé na Pavla rádi vzpomínali.

Sportovní část Awany, tzv. čtverec jsme často používali i při jiných příležitostech, např. na dětských dnech, na sborovkách a posledních 5 let jsme pravidelně zvali děti z prvního stupně z Veselé školy na dopolední Awana hry.

Máme radost, že z mnoha dětí, které prošly Awanou, se nakonec stali pomocníci a v dospělosti i vedoucí. Tak jsme mohli vidět mnohé ovoce, které tato služba dětem přinesla a třeba do budoucna i přinese.

V září 2022 mi Pán položil na srdce, že tento školní rok 2022/23 je pro mě a pro Renatku naším posledním rokem v Awaně. Cítili jsme, že jsme pro Awanu už udělali, co jsme měli, a máme z této služby odejít.

Vzhledem k našemu plánovanému odchodu z pozice vedoucích Awany a také vzhledem ke vznikajícímu oddílu Skautu, který je plánovaný pro stejnou věkovou skupinu (a který také já velmi podporuji) tedy nakonec staršovstvo rozhodlo, že bude činnost Awany pozastavena, a třeba v budoucnosti se najde někdo, kdo by chtěl její činnost obnovit, pokud by na to byly vhodné podmínky.

Jsmo Pánu Bohu vděční za celý ten čas, který jsme mohli s Awanou prožít. Jsme vděční za všechny vedoucí a pomocníky, kteří se na této službě podíleli. A děkujeme také za Vaši podporu a modlitby.

Jindra Koudela

Dorostový tábor

Zažít Japonsko

Zažít Japonsko, jeho kulturu, dozvědět se více o samurajích a jejich morálním kodexu Bušido a přitom zůstat v Česku? I toto splnil letošní dorostový tábor pro děti od desíti do patnácti let, který stejně jako každý rok se konal na začátku prázdnin. Hned po vysvědčení jsme se sešli v soukenické a odjeli na tábořiště Poušť, které jsme měli osvědčené z minulého roku. Během tábora jsme spali ve stanech s podsadou a zažili různá dobrodružství při noční hře, plnění bobříků, odpoledních běhacích a zábavných hrách či při držení hlídky s kamarády pod oblohou plnou hvězd. Každý rok obměňujeme, které bobříky budeme plnit a letos jsme se inspirovali kodexem Bušido, podle kterého se samurajové řídili a plnili jsme tedy následující zkoušky:

- Klidná mysl (Vydržet den bez mluvení)
- Odvaha (Prokázat odvahu v noci a překonat trému a pokořit strach z veřejného vystoupení)
- Boj (Naučit se zacházet s bokenem)
- Bible (Prokázat znalost Bible)
- Zručnost (Naučit se ovládat čínské hůlky)
- Dobré skutky (Během dne udělat alespoň deset dobrých skutků)
- Sebezdokonalování (Vybrat si aktivitu a naučit se jí – hraní na kytaru, šachy...)
- Otužilost (Překonat chlad a ponořit se do řeky během noci)

Poslední tři dny jsme se vydali mimo tábořiště, první den a noc jsme putovali po skupinách sedmi dorostenců a dvou vedoucích. Druhý den jsme se setkali a společně jsme zachránili Japonsko a nastolili právoplatného císaře. Během toho jsme si i vyzkoušeli dilema při volbě – vybrat císaře, který má na trůn pravoplatný nárok či uchvatitele, který nám slíbí splnění každého našeho přání?

V průběhu tábora jsme se také scházeli na zpívání chval a duchovní programy, které byly tímto kodexem inspirovány. Diskutovali jsme o tématech jako čest, odvaha, respekt, shovívavost či úcta k předkům.

Po patnácti letech se s námi rozloučil Peki Němeček. Moc děkujeme Peki-mu za vše co pro dorost a jeho tábory udělal buď jako vedoucí, hlavní vedoucí či kuchař. Díky za každou připravenou hru, program či prostě za každou chvíli kdy jsi tu byl pro každého z nás. Bez tebe by to nebylo ono.

Děkujeme všem za modlitby a příští tábor bude za rok znovu na Poušti v termínu 29. 6. až 10. 7. 2024.

Těšíme se a mezitím se budeme scházet každý pátek od čtyř hodin v dorostovně, zveme každého od desíti do patnácti let!

Za vedoucí dorostu

David Košťál

DOROST
CIRKEV BRATRSKÁ PRAHA 1, SOUKENICKÁ 15 **SOUKENICKÁ**

JSME KŘESŤANSKÝ KLUB PRO VŠECHNY OD 10 DO 15 LET

SCHÁZÍME SE KAŽDÝ PÁTEK OD 16 DO 18 HODIN

NA PROGRAMU JSOU
- HRY, PÍSNĚ, ZÁBAVA, ROZHOVORY, ZAMYŠLENÍ

VÍCE INFO NA
DAVIDKOSTALI@SEZNAM.CZ
TELEFON: 731 144 535

Dobrodružná výprava

s neveklovskými Rangery

Ve středu jsme s našimi Rangery vyrazili na dobrodružnou výpravu do kaňonu nedaleko Bechyně. Původně to měla být dvoudenní výprava do brdských hvozdů za brdskými pytláky, ale vzhledem k tropickým vedrům jsme ji odsunuli na září a zvolili jednodenní výpravu. Pepa navrhl výpravu do údolí, které se jmenuje Židova rokle. Je to údolí potoků, brodů a skal. Nebylo třeba dětem vymýšlet zábavu, místní kaňon jim poskytl zábavu i vzrušující dobrodružství sám. Nejtěžší pro nás bylo děti od dobrodružství odtrhnout, abychom se mohli posunout zase o kousek dál. Výlet jsme zakončili zmrzlinou. Bylo to krásné. Děkujeme za modlitby a Boží ochranu a těšíme se na další společné dobrodružství.

Tomáš Trávníček

Sborová dovolená

Nejen Rudův deníček

Úryvek ... Pondělí – 31. července 2023, den druhý

„Kde jsi včera byl a s kým?“ zeptala se mě moje manželka hned ráno, protože si šla večer lehnout o něco dříve a já si šel ještě popovídat na terasu. „To se nikdo nedoví, ty můj kvítku ledový!“ zadrkotal jsem jí něžně do ucha.

Přečkat mrazivou noc nebylo snadné. Připomíná mi to tu děj pohádky Ledové království, verzi pro dospělé. Je jedno, jak se sestry Anna s Elzou, nebo třeba naše sestry, navzájem milují, stejně všichni zmrzneme. Logicky je to tedy na bratrech, ale těm se pochopitelně nic nechce na dovolené řešit. Oblíbenými tématy k rozhovoru u snídaně jsou hřejivé náplasti, vzpomínky na návštěvu termálních pramenů a tajemství Sahary. Ilegálně se tu šíří plánek stavby potní chýše. Promodralé děti se tisknou ke studeným radiátorům v marné snaze najít alespoň nějaký zapomenutý kilojoul z konce topné sezóny.

Aby se v hotelu začalo topit, přišlo se s tradičním církevním řešením: uspořádáme sbírku. Setkalo se to s podobně nadšeným ohlasem jako krátké modlitby.

Stále čelím podezřívavým pohledům. Po pravdě: trochu jsem si naběhl. Asi jsem se neměl na sporty zapisovat zkráceně „Sv. Rudolf“, protože si to někteří bratří a sestry vysvětlili tak, že se pokládám za svatého už za života a ti radikálnější šli za bratrem kazatelem, aby mě jim vydal. Naštěstí nevydal. Co to má jako být, navážete se do někoho kvůli jeho příjmení Svoboda? U historických počátků Céběčka stáli američtí

misionáři, mj. nějací Adamsovi. Takže vlastně Adamsova rodina. A omlácím vám to snad o hlavu? I když by to tedy dost vysvětlovalo, vaši módu a tak... Snad se tady nakonec více seznámíme – a zjistíte, že jsem zcela neškodný. Takový ekumenický poklad.

Na první výlet jsme vyrazili do Jáchymova. Chyba, pěšky. Já umím chodit, ale do kopce tuze nerad. Navíc mě dost demotivovalo, že Petra Němcová, zkušená Sokolka, kolem mě v půlce kopce prolétla jako tajfun bambusovou chýší – a ještě s písni na rtech. Cítil jsem se jako Frodo nesoucí Sauronův Jeden prsten do Mordoru, k Hoře osudu, aby ho zničil – také mě po cestě pomalu docházelo, že se už asi nevrátím, že se zničím. A orli nikde. Nakonec jsem ale ty dva kilometry zvládl.

Před večerí i po ní byl volejbal, hra, která dokáže rozdělit celé rodiny a kolektivně pohrbít v lidech to nejlepší.

Jinak má integrace do místní společnosti naznala pozitivních změn. Již druhý den bavím lidi veselými příhodami z Polska. Jsem překvapen, jak může někoho opakovaně rozesmát fakt, že jsem jel strávit týden k Baltu s rodinou mé ženy bez mé ženy.

Večer jsme u vína řešili počátky lidstva, mamuta ve fritáku, náboženské války tyranosaurů a spoustu dalších ušlechtilých témat. Usnul jsem obohacen...

Rudolf Svoboda

A jak to viděli Košťálovi

Letos jsme se, po loňské pauze, opět zúčastnili sborové dovolené. Osazenstvo proti minulým letům poněkud ubylo, o to více bylo příležitostí s někým se seznámit. Šli jsme na to přes oblíbené deskové hry. Vypukly pravidelně po večerním programu ve společenské místnosti. Například Carcassonne nebo Krycí jména nás zcela pohltily a vrátily do časů našeho mládí.

Letošním tématem byl Křesťanův den podle Komenského Praxis pietatis. Tato kniha nám dává podněty i po 400 letech: Nejen, že „všelike kvaltování toliko pro hovada dobré jest“, Komenský radí zvážit u každé práce, do které se pouštíme, zda má smysl a nejedná se o marnění nám darovaného času.

Zjistili jsme, že okolí chaty je plné krásných vyhlídek. Ať už to byla Hadí hora či Klobouk, rozhledy do kraje byly impozantní. Nikde jsme neviděli uschlé kmeny, jichž byly Krušné hory před desetiletími plné. Příroda zde má silnou schopnost regenerace, díky Bohu.

Sportovních klání jsme se nezúčastnili, abychom dali ostatním možnost vyniknout. Stolní tenis, volejbal a nohejbal měl své hrdiny, své vítěze i zraněné. To nám však nezabránilo užít si poslední večer v odlehčeném duchu. Shlédlí jsme špičkové výkony ochotníků v divadelní hře „Dětství malého Ámoska“ a společně jsme se poradovali. Velký dík patří všem, kteří se na chodu dovolené podíleli, zejména pak těm na obrázku!

Martina a Jirka Košťálovi

Několik postřehů od Auyerových

Sborovku jsme si užili. Je vidět, že lidé tam jezdí rádi a jsou tam upřímní, zbožní a neformální a zapojují se. Líbilo se nám zastřešující téma. A bylo tam přátelské prostředí i pro nevěřící. Nebylo nám ovšem úplně jasné, jaký je smysl této akce, jestli je to snaha o stmelení společenství nebo osvěta. Pokud by se mělo jednat o to druhé, bylo by dobré najít způsob, jak zapojit do programu i nevěřící.

Bohužel byly i některé problémy jako například špatná WiFi, což například pro nás znamenalo potíže s dětskou chůvičkou.

Líbily se nám společné výlety i společné hry. Mohli jsme se víc propojit s ostatními. Bylo krásné poznat se blíž s lidmi z našeho společenství. Celkově se nám sborovka líbila a jsme rádi, že jsme tam byli.

V Kristu Libby & Josh

Sborovka a děti

Když mi Broňa řekl, že program pro dospělé na sborovce bude z Praxis Pietatis od Komenského, napadlo mě udělat o Komenském i besídku pro děti. A tak by se mohl stát hlavním tématem sborovky. Několik dalších dní jsem toho docela litoval. Vymyslet témata o Komenském, tak, aby byla vhodná pro děti od 3 do 12 let, není vůbec jednoduché. Ani ostatní učitelé z toho nebyli ze začátku úplně nadšení. Ale nakonec se to opravdu podařilo.

Na besídku na sborovce chodilo asi 30 dětí. Učitelé se zhostili tématu na výbornou a pojali to tak, že děti bedlivě poslouchaly a zapojovaly se i aktivně do programu. Během týdne jsme probrali hlavní události Komenského života i jeho díla, ale zároveň při každém programu zaznělo i Biblické poselství a evangelium. A myslím si, že se nám podařilo zaujmout i ty nejmenší děti. Postupně jsme také besídkovou místnost vyzdobili obrazy ze života J. A. K.

Když na posledním zábavném večeru byl vědomostní kvíz ze života Komenského, potěšilo mě, že se děti mohly směle měřit s dospělými. Snad jim v paměti něco vydrží i do života.

Navzdory ne úplně příznivému počasí jsme v průběhu týdne stihli mnoho společných výletů. A uprostřed týdne jsme již tradičně uspořádali sportovní den. Dopoledne se hrály Awana hry na skupiny, odpoledne soutěže na stanovištích pro jednotlivce. Byl to jeden z mála dní, kdy nepršelo a tak se mohly děti opravdu vylítat a zasoutěžit si.

Ondřej Pavlíček

V létě dvůr ožil

Bohoslužby pod otevřeným nebem

I letos v létě se na našem dvoře 2× podařilo udělat bohoslužby pod širým nebem. A v obou případech k tomu hrála kapela Souznění.

Vy, kdo jste přišli, třeba potvrdíte, že to byly výjimečné zážitky. A vy, kdo jste neměli příležitost přijít, vezte, že to stálo za to a přijďte příští rok v létě.

Petra Veselá

Opravdový United

Festivalové zážitky z United 2023

Potřetí jsme se vydali na festival United ve Vsetíně, který je jedním z největších multižánrových festivalů křesťanské kultury zejména pro mladé v České republice. Festival začíná ve čtvrtek a končí v sobotu v noci. V neděli pak se můžete vydat do mnoha církví, které ve Vsetíně jsou a na festivalu se také podílejí. Na náměstí je hlavní pódium, na kterém se odehrávají každé odpoledne ty největší koncerty, taneční vystoupení, promluvy a svědectví. Když jsem viděl, v jakých žánrech křesťané svou víru a lásku k Pánu Ježíši představují, byl jsem překvapen – worship, rock, disko, dance, thrash metal, balet, street. Nádherná vystoupení tanečních souborů, hluboká svědectví, skutečné příběhy plné zázraků, ale také slz a bolesti. Povzbuzení, které přinesli ve svých poselstvích řečníci, bylo úžasné vše vidět, slyšet, cítit, prožít. Osobně jsem moc vděčný za koncert Hillsong London, svědectví Nikol Stebelové, povzbuzení římskokatolického biskupa Holuba, který vystupoval naprosto přirozeně, mluvil lidsky a srozumitelně a přednášku Tomáše Petráčka o chybách současné církve. Křesťanství „Tady a teď!“, to bylo jednotící téma celého festivalu. Festival ovšem není jen hlavní pódium, ale také program v kulturním domě, v krásném kině Vesna, v aulách a učebnách škol, nebo venku ať to jsou semináře, koncerty, workshopy, přednášky, divadlo, hry, tanec. Každá věková skupina si zde něco najde, včetně těch nejstarších i těch nejmenších. Já jsem přijel na festival zejména kvůli propagaci našeho časopisu Brána. Můžeme se pochlubit. Brána se těší velkému respektu a zájmu lidí. Slyšel jsem tam z mnoha úst pochvalu a podporu. Byl jsem moc rád, že nás tam ze Soukenické bylo nakonec alespoň sedm. Pokud chcete dát zejména mladým zažít pořádný vibe, který současní křesťané zažívají a nechat se inspirovat, pak za mě jednoznačně – United 2024!

Radek Novotný

Letní radost

Zpráva z Neveklova o křtu

Tak jako v rodině není asi radostnější událostí, než narození dítěte, tak v církvi je to narození Božího dítěte. Dlouho jsme v neveklovské stanici vyhlíželi tento zázrak – nového duchovního narození. I přesto, že jsme nezaháleli, nebylo nám dáno spatřit zázrak, o kterém hovořil Ježíš s Nikodémem. Jsme si plně vědomi, že člověk zasévá, ale vzrůst dává Hospodin. A tak chápeme křest Lucie, jako dar, který jsme dostali od našeho Pána, aby nás povzbudil a potěšil.

Lucie je mladá maminka, která uvěřila na podzim předchozího roku. Nějakou dobu bojovala s předsudky a strachem vzít za kliku naší modlitebny a vstoupit. Nakonec ale touha po společenství s lidmi stejné víry byla silnější než strach. Lucie vstoupila a od té doby shromáždění neopustila. Ptal jsem se jí, jak dokázala překonat strach a úplně sama přijít. Řekla mi, že nejsilnější byla ta touha po společenství, kterou vnímala jako Boží vedení. Velmi důležitou roli hrál také fakt, že v katolické církvi, není v současné době místní duchovní, jen dojíždějící. Nedovedla si představit, že by se svěřila do pastýřské péče někomu, kdo nebydlí v Neveklově. A pak ještě dodala, že z okna vedlejšího domu, kde bydlela, viděla jak na zahradě štípeme dřevo, sekáme trávu, uklízíme - tak že musíme být „normální lidi“ :-). Svou roli sehrálo i to, že vloni navštívila s pětiletou dcerkou Lili naši výstavu Betlémů, kde jí přivítal nový krásný nápis Církev bratrská nad vchodem do modlitebny, který zhotovil Michal Hlávka.

Když jsme měli Večeři Páně, bylo Lucii velmi líto, že se jí s námi nemohla zúčastnit, protože nebyla ještě pokřtěná. A proto, že Lucie velmi toužila po Večeři Páně, nabídl jsem jí cestu – přípravu na křest a ona ji s radostí přijala. Lucie byla asi nejpilnější žačkou, kterou jsem kdy učil. Hezky se mi s ní spolupracovalo. Pro každého kazatele

je asi největší radostí, když vidí u svého žáka žízeň po Bohu, po poznání a po Božím slově, a to jsem na Luce viděl. Po absolvování základů víry staršovstvo vyjádřilo souhlas se křtem a přijetím do našeho sboru. Křest se konal v neděli 20. 8. 2023.

Pro mne byl křest nezapomenutelným zážitkem, také proto, že byl první. První v životě, první v Neveklově. Vidět radost a štěstí v očích Lucie, když vystoupila z našeho malého zahradního „Jordánu“ a když poprvé přijala tělo a krev Páně, byl pro mne zážitek, který nedokážu slovy vyjádřit. Jsem Bohu vděčný a modlím se, aby Pán přidal více takových hladových duší toužících po Boží lásce, spravedlnosti a čistotě srdce.

Tomáš Trávníček

Den židovský památek

v Neveklově

Dne 13. srpna tohoto roku se konal v Neveklově Den židovských památek. Zpřístupněn byl židovský hřbitov a synagoga. Program pořádala skupinka aktivních občanů města i Prahy (pan Hlávka st., pan Altman, paní Roušavá a další). Já jsem byl přizván abych měl v synagoze slovo a modlitbu. Je pro mne ctí, že jsem se mohl k této aktivitě přidat a přispět svým dílem. Mám velkou radost ze všech, kdo se na akci podíleli na vlastní náklady a pro radost z věci samotné. A opravdu velkou radost mám, že to byla skupina složená z katolíků evangelíků i hledajících. Ani víra, ani církevní příslušnost nehrála roli a to je moc krásné. K programu výrazně přispěla i taneční skupina Simchat Sión z Prahy, která roztančila i většinu návštěvníků. Bylo to krásné a já se moc těším na další podobné akce.

Tomáš Trávníček

Mateřská rubrika

o běhu času

Dnes přišel podzim. Venku celý den prší, je zataženo a tma. Jen těžko se mi věří, že se před sedmi lety narodil náš Simeon. Tehdy bylo 36 stupňů, v našem podkrovním bytě asi bambilion (jak říkají naše děti) stupňů a léto rozhodně nekončilo. Amátka byla ještě maličká, do školky nechodila a čas plynul úplně jinak.

Ještě před pár dny, kdy byly děti většinu dne v bazénu, jsem si říkala, že nechci, aby bylo září a šly do škol a školky, že je hezký mít je všechny doma. Děším se ranního vstávání a vypravování, svačinek a úkolů s dětmi, co mají zrovna jiné starosti a na úkoly nemají ani pomyslení. Ale dnes jsem si vzpomněla na všechny ty nekonečné dny, kdy bylo venku tmavo, sychravo a vlezlo, děti byly často nemocné a já tlačila očima ručičky hodinek, aby už byl večer a přišel je chvíli bavit manžel nebo šly spát. Často jsem myslela na starší blízké i cizí lidi. Jak oni vnímají tento čas. Kdy venku je mokro, později namrzlo a často pro ně i nebezpečno. Představovala jsem si, že jim některé dny dělá společnost jen televize a ty pro ně můžou být stejně nekonečné jako pro mne s dětmi. Mysleme na to, mysleme na sebe vzájemně. Když to nejde, i rychlá modlitba za toho druhého může udělat mnoho. Nebo talířek s buchtou pro sousedy. Ať už vedle vás bydlí starý pán nebo unavená matka. Můžeme babičkám s dětmi napsat pohled, který potěší mnohem víc než sms. Ti odvážnější z nás, můžou i zavolat. Ale u nás přes děti je volající často neslyšen.

Je zvláštní, jak ten čas plyne každému jinak a přitom ho máme všichni stejně. Já si teď užila léto s dětmi, hlavně s klukama, Ami už dost času trávil na táborech a uvědomovala jsem si přitom, že je to poslední léto, kdy máme na sebe tolik času. Ted' hledám práci a vím, že toho času spolu budeme mít mnohem méně.

Přeju nám všem, ať nám čas příjemně plyne naplněn krásnými okamžiky.

Sandra Němečková

Nový správce sborových budov

Kamil Jacko se představuje

Jmenuji se Kamil Jacko, je mi 59 let a jsem ženatý s Blankou Annou Tauerovou. Se sborem Církve bratrské jsem se seznámil již v roce 2012, tedy v době, kdy sbor začali navštěvovat, a později se stali členy sboru moje tehdejší partnerka a dnes již manželka Blanka a syn Pavel. Nepřímo jsem se tedy účastnil sborového života a informace o něm získával díky Blance a Pavlovi. V roce 2015 jsem poprvé společně s rodinou strávil se sborem svojí první sborovou dovolenou a od té doby jsem již jezdil pravidelně. Letošní sborová dovolená byla tedy moje osmá (s výjimkou roku 2020 kdy jsme byli v karanténě kvůli Covidu). Dosud jsem sice nebyl pravidelným účastníkem bohoslužeb, ale díky sborovým dovoleným jsem měl možnost za těch několik let poznat alespoň část lidí ze sboru a s některými z nich se i sblížit

a sprátcelitel. Když jsme se s Blankou v roce 2017 brali, za svědka mi byl Láda Veselý. Moje sblížování se sborem bylo tedy pomalé a postupné. Když jsem se letos od své ženy dozvěděl, že sbor hledá správce budov, napadlo mě, že by se mi taková práce líbila a přihlásil jsem se na inzerát CB a později byl osloven staršími sboru, účastnil

se pohovorů se členy staršovstva a kazatele, což vyústilo ve vzájemnou dohodu a práce správce mi byla svěřena. Zaměstnancem CB jsem od 1. 8. 2023. Moje dřívější zaměstnání byla ve stravovacích provozech na místech kuchař, později šéfkuchař a nakonec provozní. Právě díky poslední zmíněné pracovní pozici jsem již v minulém zaměstnání získal po dobu několika let praxi správce, kdy jsem měl na starosti budovu, ve které jsem sice nebydlel, ale kromě práce provozního jsem vykonával i práci správce budovy ve které se provoz nacházel, zajišťoval firmy, se kterými jsem komunikoval opravy velkého rozsahu, např. stavební, kominické, topenářské a jiné úpravy a opravy, přičemž sám jsem

vykonával drobné opravy, např. zámečnické, elektrikářské, či instalatérské práce a dohlížel na údržbu a chod budovy.

Na pozici správce budov CB jsem zatím velmi krátce. Postupně se seznamuji se všemi povinnostmi, které z mého popisu práce vyplývají a snažím se je i prakticky provádět. Představa mojí práce správce budov pro CB je tedy taková, aby sbor fungoval nejen jako církev, ale aby fungovali i budovy a zařízení, které k církvi patří, což pro mě prakticky znamená kontrolovat a udržovat chod budov, dohlížet na úklid, vyvážet popelnice, opravovat, co je třeba a další a další povinnosti, ale zejména být k dispozici členům i představeným sboru tak, aby se na mě mohli obracet v případě potřeby se svými dotazy, nebo když někde zjistí nějakou závadu, nebo si třeba jen popovídat apod. V současnosti již pro sbor pracuji jako správce, ale vzhledem k probíhající rekonstrukci správcovského bytu zde zatím ještě nebydlím. Přestěhování sem do Soukenické spolu se zbytkem rodiny by mělo proběhnout v blízké době, podle předběžných odhadů v průběhu podzimu tohoto roku. V tuto chvíli jsem tedy fyzicky k dispozici v Soukenické ve všedních dnech přibližně mezi 8 až 17 hodinou a každý druhý víkend. V ostatních případech jsem ale trvale přítomen na telefonu, který je uveden na webových stránkách sboru. S manželkou se snažíme zajistit na nedělní bohoslužbu kávu, založit a připravit ji tak, aby ti, kteří se přihlásí ke službě „nedělní kávy“ měli vše již připraveno a mohli už jen obsluhovat příchozí. Poté mě můžete potkat buď na bohoslužbě, nebo v prostorách budovy, po bohoslužbě pak na kávě ve Velkém klubu.

Závěrem bych asi jen dodal, že se budu snažit být dobrým, trpělivým, vstřícným a spolehlivým správcem, řešit věci operativně a flexibilně ve spolupráci s hospodářskou radou a staršovstvem ke spokojenosti nás všech.

Kamil Jacko

Podzimní brigáda ve sboru

V sobotu 7. října 2023

Milí členové a přátelé našeho sboru, srdečně Vás jménem staršovstva a kazatelů našeho sboru zveme na sborovou brigádu, která se bude konat v sobotu 7. října 2023 od 9:00. Sborová brigáda je příležitostí pro nás všechny, abychom společnými silami přispěli k vylepšení našich sborových budov. Co k brigádě potřebujete? Stačí běžné pracovní oblečení, dobrou náladu a chuť ke společné práci.

Kdy: sobota, 7. října 2023, od 9.00

Kde: Soukenická 15, Praha 1

Naše sborové budovy nám slouží jako místo setkávání, pro společné modlitby a sdílení u Božího slova již od roku 1907. Za ta léta jak budovy tak jejich vybavení vyžadují pravidelnou údržbu, opravy i úklid. Teď máme opět skvělou příležitost ukázat naši sounáležitost tím, že společně uděláme něco dobrého. Nemusíte mít žádné speciální dovednosti – brigáda bude zahrnovat práce všeho druhu, od malování a úklidu po drobné opravy či stěhování. Každý může přispět podle svých možností a schopností, či úměrně věku. Chápeme, že rodinné závazky mohou být někdy překážkou účasti, proto jsme pro ty z Vás, kteří potřebují zajistit hlídání svých dětí, tuto službu naplánovali. Tak se můžete plně soustředit na brigádu, aniž byste se museli starat o své ratolesti. Samozřejmě si také užijete výborného občerstvení během celé akce. A abyste měli dostatek energie, bude pro vás připraven chutný oběd, který vás nabije pro zbytek dne. Dejte nám, prosím, vědět, zda máte v úmyslu přijít, abychom mohli lépe plánovat a zabezpečit dostatečné množství občerstvení a jídla. Stačí napsat na sborový e-mail soukenicka@cb.cz nebo se zapsat na seznam na okně v mezipatře. Těšíme se na setkání s vámi v sobotu 7. října!

Ján Kozempel, hospodář sboru

Narcis v nás

Mimořádná konference pro manžele a rodiny 14. 10. 2023

Zveme Vás, sestry a bratři, na konferenci pro rodiny na téma Narcis v nás, která se bude konat v sobotu 14. října 2023 v našem Sboru Církve bratrské v Praze 1. Konferenci pořádá Kruh rodiny. Kruh rodiny je nový název Odboru pro manželství a rodinu Církve bratrské, který jste mnozí léta znali pod názvem OMAR.

Odkaz na konferenci, přihlášku a informace platbě naleznete na webových stránkách Církve bratrské <https://portal.cb.cz/2023-konference-pro-rodiny-na-tema-narcis-v-nas>

Prosíme, aby za každého jednotlivého účastníka byla vždy vyplněna přihláška. Včetně všech dětí. Konferenční poplatek je 300 Kč. Děti do 3 let bez poplatku. V ceně poplatku je zajištěn oběd. Individuální požadavky ohledně stravování vyřešíme po emailu.

Více informací ke konferenci naleznete v pozvánce (na následující straně).

Tibor Máhrik, předseda Odboru pro manželství a rodinu

KONFERENCE PRO RODINY

Narcis v nás

HLÁVNÍ ŘEČNÍK

PhDr. Ing. Tíbor Máhrik, PhD.

TERMÍN

Sobota 14. 10. 2023

9:30 - 16:00

MÍSTO

Církev bratrská Soukenická, Praha

Přílišné zaměření na sebe sama není výrazným znakem vnitřního světa jen u člověka dnešní doby. Příběh narcise je známý již od dob římského básníka Ovídia. Není ale jeho kořen mnohem hlubší? Není jeho ovoce mnohem toxičtější pro naše manželství a děti, než si připouštíme? Pojdme společně hledat způsob, jak **identifikovat jeho příznaky**, jak odrážet **Boží slávu v běžném životě** a neuváznout **v zajetí sebeklamu**.

Pořádá Kruh rodiny - odbor pro manželství a rodinu Církve bratrské

Přihlášky a bližší informace www.kruh-r.cz

SEMINÁŘE

Tomáš a Hana Grohmanovi – **Otcovství**

Bronislav a Jana Matulíkoví – **Duchovní život rodiny**

Petr a Jana Luhanovi – **Náhradní rodina - pěstounská péče a osvojení**

René Drápala - **Etické výzvy a dilemata v dnešní křesťanské rodině**

Tibor a Tatiana Máhrikovi – **Komunikace v rodině**

Program pro děti zajištěn

Ze staršovstva

- Staršovstvo vedlo rozhovor s Joshem a Libby Auyer a na jejich žádost souhlasí s jejich přijetím do sboru. Zároveň vzalo na vědomí žádost o požehnání dcery Zoe. Přijetí i požehnání je plánováno na neděli 10. 9. 2023.
- David a Zuzanna Kuboňovi byli už staršovstvem do sboru přijati dříve. Rodiče žádají o křest jejich dcery Ellinky. Staršovstvo bere žádost o křest na vědomí. Přijetí i křest je plánováno na neděli 10. 9. 2023.
- Sestra Lucie Šmolíková byla v Neveklově pokřtěna a přijata do sboru v neděli 20. 8. 2023.
- Proběhne podzimní dovolená mladých rodin v termínu 27. 9. až 1. 10. 2023.
- K 1. 8. 2023 nastoupil nový správce budov Kamil Jacko.
- Úpravy správcovského bytu probíhají, staršovstvo bylo informováno o rozpočtu rekonstrukce.
- Sborová dovolená proběhla za účasti 90 účastníků (z toho 60 dospělých).
- Staršovstvo diskutovalo budoucí podobu sborové dovolené.
- Hledáme bratry a sestry, kteří by byli ochotni se v týmu podílet na přípravě sborové dovolené pro rok 2024. Zájemce prosíme, ať se hlásí u kazatele Radislava Novotného.
- V neděli 3. 9. 2023 proběhne zahájení školního roku s představením prvňáčků a modlitbami za děti. Proběhne také poděkování za službu v Awaně a představení vedoucích Skautu.
- Představení učitelů a vedoucích besídky, dorostu a mládeže proběhne v neděli 17. 9. 2023.
- V neděli 24. 9. 2023 proběhne bohoslužba přenášená Českým rozhlasem. Začátek bude mimořádně v 9.00 hodin.
- Bratr Daniel Dušek žádá o přestup z CB Dejvice k nám do Soukenické. Staršovstvo bere na vědomí.
- Sborová brigáda proběhne 7. 10. od 9.00. Hlavní náplní bude úklid půdních prostor, úklid a organizace drobných věcí. Bude zajištěno hlídání dětí a občerstvení. Každému najdeme práci dle jeho možností. Každý bude vítán.

Zapsal Jan Němeček ml.

NAROZENINY

Rybín Pavel	1. 9.
Šilar František	1. 9.
Šíma Jaroslav	4. 9.
Šímová Lydie	7. 9.
Melicharová Jana	8. 9.
Filipová Blažena	9. 9.
Suška Petr	11. 9.
Tušlová Milena	11. 9.
Bíba Milan st.	13. 9.
Borovičková Hana	14. 9.
Bydžovská Milena	14. 9.
Němečková Iva	14. 9.
Cubrová Olga	15. 9.
Filip Robert	18. 9.
Deckerová Dana	20. 9.
Sušková Simona	21. 9.
Synáčková Jiřina	22. 9.
Štýbnarová Naděje	23. 9.
Dolejší Božena	27. 9.
Oboňová Věra	27. 9.
Nebeská Olga	30. 9.

Mimořádná shromáždění

Přijetí nových členů, požehnání a křest – v neděli 10. září 2023 nás čeká v Soukenické slavnostní shromáždění. Přijati do sboru budou Josh s Libby Auyerovi a David se Zuzannou Kuboňovi. Žehnat budeme dceři Zoe Auyer a pokřtěna bude Ella Kristina Kuboň.

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00 10.00	modlitební chvíle NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru
Úterý	15.00 18.30	setkání nad biblí setkání nad biblí
Středa	18.00	zkouška pěveckého sboru
Čtvrtek	15.00 18.30	setkání maminek s dětmi setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

QR kód
PRO DARY SBORU

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	DPS U Cukrovaru 1171, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXXIII
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Sandra Němečková, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800